

Wrocław, 4 marca 2004 roku

WK.660/444/K-69/03

Pan

**Czesław Polczyk Wójt
Gminy Jemielno
Jemielno 81
56-209 Jemielno**

Regionalna Izba Obrachunkowa we Wrocławiu, działając na mocy ustawy z 7 października 1992 roku o regionalnych izbach obrachunkowych (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. nr 55, poz. 577 ze zm.), przeprowadziła w okresie od 25 listopada 2003 roku do 12 lutego 2004 roku kompleksową kontrolę gospodarki finansowej Gminy Jemielno.

Ustalenia kontroli zawarte zostały w protokole, którego jeden egzemplarz wręczono Panu Wójtowi w dniu podpisania.

Kontrola wykazała, że gospodarka finansowa na ogół realizowana jest prawidłowo, jednak dokumentowanie przebiegu zdarzeń gospodarczych nie zawsze było zgodne z obowiązującymi przepisami.

Stwierdzone nieprawidłowości i uchybienia spowodowane były głównie niezajomością lub błędną interpretacją przez pracowników obowiązujących przepisów oraz niewłaściwym obiegiem dokumentów finansowo-księgowych w Urzędzie.

Podkreślenia wymaga fakt, że na wniosek kontrolujących podejmowane były w czasie trwania kontroli działania zmierzające do bieżącego eliminowania niektórych stwierdzonych nieprawidłowości i uchybień. W związku z tym:

- Wójt określił procedury kontroli w zakresie wstępnej oceny celowości i legalności dokonywanych wydatków i zaciąganych zobowiązań,
- wyodrębniono księgowość Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej oraz założono dla Ośrodka bankowy rachunek bieżący,
- zaprowadzono konta analityczne kontrahentów dla ewidencji stanu rozrachunków i roszczeń z tytułu dostaw i usług,
- niektórych podatników wezwano do złożenia wyjaśnień i korekt deklaracji podatkowych, w wyniku czego dokonano przypisu podatku na łączną kwotę 16 356,70 zł,
- Kierownik Referatu Rolnictwa, Planowania Przestrzennego i Inwestycji zobowiązał się do przekazania uzyskanych efektów inwestycyjnych na środki trwałe.

Stwierdzone w wyniku kontroli nieprawidłowości i uchybienia występowały w zakresie niżej wskazanych zagadnień:

Ustalenia ogólnoorganizacyjne

Kierownicy jednostek oświatowych nieposiadających osobowości prawnej nie otrzymali od Wójta pełnomocnictw do jednoosobowego działania, co było niezgodne z art. 47 ustawy z 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity z 2001 r. Dz. U. nr 142, poz. 1591 ze zm.).

Wójt nie przeprowadzał kontroli, o których mowa w art. 127 ust. 2 ustawy z 26 listopada o finansach publicznych (Dz. U. z 2003 r. nr 15, poz. 148 ze zm.), w zakresie przestrzegania realizacji ustalonych przez kierowników jednostek organizacyjnych procedur kontroli finansowej dotyczącej procesów związanych z gromadzeniem i rozdysponowaniem środków publicznych oraz gospodarowaniem mieniem.

Wójt nie opracował instrukcji w sprawie postępowania w przypadkach podejrzenia popełnienia przestępstwa określonego w art. 299 Kodeksu Karnego, co było niezgodne z art. 15a ust. 2 ustawy z 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu wprowadzaniu do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł oraz o przeciwdziałaniu finansowaniu terroryzmu (tekst jednolity z 2003 r. Dz. U. nr 153, poz. 1505).

Księgowość i sprawozdawczość budżetowa

Zakładowy plan kont nie określał sposobu oraz zasad prowadzenia ewidencji księgowej podatków i opłat lokalnych, która zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Finansów z 25 maja 1999 roku w sprawie zasad rachunkowości i planu kont dla prowadzenia ewidencji podatków i opłat dla organów podatkowych jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. nr 50, poz. 511 ze zm.) stanowi integralną część ewidencji księgowości Urzędu.

W przyjętych zasadach rachunkowości nie określono sposobu inwentaryzacji gruntów, budynków i budowli, co stanowiło niedopełnienie obowiązku określonego w § 5 ust. 7 rozporządzenia Ministra Finansów z 18 grudnia 2001 r. w sprawie szczególnych zasad rachunkowości oraz planów kont dla budżetu państwa, budżetów jednostek samorządu terytorialnego oraz niektórych jednostek sektora finansów publicznych (Dz. U. nr 153, poz. 1752).

Dochody budżetowe w całości ewidencjonowano na koncie 133 – „Rachunek bieżący budżetu, natomiast na koncie 130 – „Rachunek bieżący jednostki budżetowej” ujmowano wyłącznie wydatki Urzędu. Taki sposób prowadzenia ewidencji księgowej konta 130 (Urzędu) był niezgodny z zasadami określonymi w rozporządzeniu Ministra Finansów w sprawie szczególnych zasad rachunkowości oraz planów kont dla budżetu państwa, budżetów jednostek samorządu terytorialnego oraz z § 9 ust. 4 pkt 3 rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie zasad rachunkowości i planu kont dla prowadzenia ewidencji podatków i opłat dla organów podatkowych jednostek samorządu terytorialnego, zgodnie z którymi konto 130 służy między innymi do ewidencji zrealizowanych dochodów budżetowych objętych planem finansowym Urzędu. Od 2 stycznia 2004 r. wpływy z tytułu realizowanych przez Urząd dochodów budżetowych ewidencjonowane były na rachunku bieżącym Urzędu (konto 130).

W urzędzeniach księgowych Urzędu dokonywano zapisów zbiorczych dotyczących wynagrodzeń na podstawie wewnętrznych dowodów księgowych, w których nie wymieniano pojedynczo dowodów źródłowych, co było niezgodne z art. 20 ust. 3 pkt 1 ustawy z 29 września 1994 r. o rachunkowości (tekst jednolity z 2002 roku Dz. U. Nr 76, poz. 694 ze zm.).

Wystawianym przez kontrahentów fakturom nadawano ten sam numer księgowy co poleceniom przelewu dotyczących płatności tych faktur, co było sprzeczne z art. 21 ust. 1 pkt 1 ustawy o rachunkowości.

W ewidencji podatkowej dokonywano przypisu podatku od środków transportowych w rozbiciu na I i II półrocze, co było niezgodne z § 22 ust. 3 pkt 1 rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie zasad rachunkowości i planu kont dla prowadzenia ewidencji podatków i opłat dla organów podatkowych jednostek samorządu terytorialnego.

W sprawozdaniu Rb-27s o dochodach budżetowych jednostek samorządu terytorialnego na 30 września 2003 r. zaległości podatników łącznego zobowiązania pieniężnego wykazano w całości jako zaległość podatku rolnego. Zgodnie z przepisem § 3 ust. 1 pkt 6 załącznika nr 2 rozporządzenia Ministra Finansów z 13 marca 2001 r. w sprawie sprawozdawczości budżetowej (Dz. U. nr 24, poz. 279 ze zmianami) wpływy z podatku rolnego, leśnego i podatku od nieruchomości, pobierane w formie łącznego zobowiązania pieniężnego, wykazuje się w kwotach odrębnych dla poszczególnych podatków. Ponadto wykazane w powyższym sprawozdaniu zaległości w podatku od środków transportowych nie obejmowały niezapłaconej II raty podatku w kwocie 9 651 zł, gdyż w księgowej ewidencji podatkowej przypisu II raty podatku dokonano w listopadzie, co stanowiło niedopełnienie obowiązku bieżącego prowadzenia ksiąg rachunkowych określonego w art. 24 ust. 5 ustawy o rachunkowości.

Gospodarka pieniężna i rozrachunki

Przeprowadzona 29 stycznia 2004 r. kontrola kasy wykazała różnicę między stanem rzeczywistym gotówki znajdującej się kasie, wynoszącym 8 061,16 zł a stanem ewidencyjnym wynoszącym 6 640,59 zł. Znajdująca się w kasie kwota 1 430 zł stanowiąca niepobrańne diety radnych oraz sołtysów została ujęta jako rozchód we wcześniejszych raportach kasowych: nr 140/03 z 31 grudnia 2003 r. oraz nr 3/04 z 12 stycznia 2004 r. Zgodnie z pkt 15 cz. III obowiązującej Instrukcji kasowej w raportach kasowych należy zaprzychodować niepodjęte wypłaty. Po uwzględnieniu powyższej kwoty stan gotówki w kasie wykazywał niedobór w kwocie 9,43 zł. W dniu 30 stycznia 2004 r. powyższa kwota została wpłacona przez kasjera do kasy – kwitariusz nr 768298.

W raportach kasowych ujmowano zbiorczą kwotę wpłat oraz odprowadzeń do banku, natomiast dowody wpłaty rozpisywano na poszczególne konta podatników lub kontrahentów w ewidencji analitycznej podatków i opłat. Powyższy sposób postępowania z dokumentami kasowymi nie został określony w obowiązującej Instrukcji kasowej, co było niezgodne z art. 10 ust. 1 ustawy o rachunkowości.

W urzędzeniach księgowych Urzędu prowadzone było konto 139/3, które wykazywało saldo w kwocie 81,02 zł, mimo że do tego konta brak było wyciągów bankowych, co było niezgodne z zasadami funkcjonowania kont Zespołu 1 – „Środki pieniężne i rachunki bankowe” określonymi w przepisach rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie szczególnych zasad rachunkowości. W trakcie kontroli środki te zostały zwrócone przez Skarbnika do kasy – nr kwitariusza 7682936.

Na koncie 133 - „Rachunek budżetu” zaksięgowano na podstawie wewnętrznego dowodu księgowego po stronie wydatków kwotę 158 557,90 zł, mimo że kwota ta nie przepłynęła przez rachunek bankowy budżetu Gminy prowadzony w PKO BP S.A., a zgodnie z opisem do konta 133 zawartym w załączniku nr 1 do rozporządzenia w sprawie szczególnych zasad rachunkowości oraz planów kont dla budżetu państwa, budżetów jednostek samorządu terytorialnego oraz niektórych jednostek sektora finansów publicznych zapisy na tym koncie mogą być dokonywane wyłącznie na podstawie wyciągów bankowych i muszą być zgodne z zapisami w księgowości banku.

Księgi rachunkowe prowadzone w Urzędzie za 2002 r. i 2003 r. nie obejmowały przebiegu rozliczeń z kontrahentami z tytułu, dostaw, robót i usług, co stanowiło naruszenie zasady rzetelności ksiąg rachunkowych określonej w art. 24 ust. 2 ustawy o rachunkowości. Na 31 grudnia 2003 r. w Urzędzie zaprowadzono ewidencję rozrachunków z tytułu dostaw i usług na koncie 201- Rozrachunki z dostawcami i odbiorcami.

Zobowiązania z tytułu niezapłaconych a wystawionych w 2002 r. i 2003 r. faktur za dostawy, roboty i usługi ujmowano w księgach rachunkowych w okresach kwartalnych na podstawie wewnętrznych dowodów księgowych, bez rozciągowania poszczególnych zobowiązań na kontrahentów. Ponadto do konta 226 - „Długoterminowe należności budżetowe” dotyczącego dochodów z mienia komunalnego, których okres spłaty przypada na lata następne nie prowadzono ewidencji szczegółowej, co było niezgodne z art. 17 ust. 1 pkt 2 ustawy o rachunkowości.

Za stwierdzone nieprawidłowości w zakresie prowadzenia rachunkowości odpowiadają: Czesław Połczyk – Wójt Gminy, który zgodnie z art. 4 ust. 5 ustawy z 29 września 1994 r. (tekst jednolity z 2002 r. Dz. U. nr 76, poz. 694) ponosi odpowiedzialność z tytułu nadzoru za wykonywanie obowiązków w tym zakresie oraz Elżbieta Dobosz – Skarbnik Gminy stosownie do art. 35 ustawy z 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2003 r. nr 15, poz. 148 ze zmianami).

Wykonanie budżetu

dochody

Wójt wystawiał nakazy płatnicze oraz decyzje wymiarowe w stosunku do podatników podatku rolnego i podatku od nieruchomości, pomimo niezłożenia przez nich deklaracji oraz informacji o gruntach, o których mowa w art. 6a ust. 5 ustawy z 15 listopada 1984 roku o podatku rolnym (tekst jednolity z 1993 roku, Dz. U. nr 94, poz. 431 ze zm.) oraz art. 6 ust. 6 ustawy z 12 stycznia 1991 r. o podatkach lokalnych (tekst jednolity z 2002 r. Dz. U. nr 9, poz. 84 ze zmianami), co było niezgodne z art. 21 § 5 ustawy z 29 sierpnia 1997 roku Ordynacja podatkowa (Dz. U. nr 137, poz. 926 ze zm.),

który stanowi, że jeżeli przepisy podatkowe nakładają na podatnika obowiązek złożenia deklaracji, wysokość zobowiązania podatkowego ustala się zgodnie z danymi zawartymi w deklaracji.

Organ podatkowy nie we wszystkich przypadkach nieterminowych wpłat należności zaliczał dokonywane wpłaty podatków proporcjonalnie na poczet kwoty zaległości podatkowej oraz kwoty odsetek za zwłokę w stosunku, w jakim, w dniu wpłaty, pozostaje kwota zaległości do kwoty odsetek za zwłokę. Obowiązek taki wynika z art. 55 § 2 Ordynacji podatkowej.

Organ podatkowy zaliczał podatnikom nadpłatę na poczet bieżących zobowiązań podatkowych bez wydania stosownego postanowienia, co było niezgodne z art. 76a § 1 ustawy – Ordynacja podatkowa.

Organ podatkowy nie we wszystkich przypadkach wystawiał tytuły wykonawcze, mimo upływu terminu wskazanego do zapłaty w wysłanych upomnieniach. Z treści § 4 rozporządzenia Ministra Finansów z 22 listopada 2001 roku w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. nr 137, poz. 1541) wynika, że po bezskutecznym upływie terminu określonego w upomnieniu wierzyciel wystawia tytuł wykonawczy.

Deklaracje podatkowe składane przez podatników nie były weryfikowane, co było niezgodne z art. 272 pkt 3 powołanej ustawy Ordynacja podatkowa, z którego wynika, że organy podatkowe dokonują czynności sprawdzających mających na celu ustalenie stanu faktycznego w zakresie niezbędnym do stwierdzenia zgodności z przedstawionymi dokumentami.

Przed wydawaniem decyzji umarzających zaległości podatkowe, odraczających oraz rozkładających na raty termin płatności podatku lub zaległości podatkowej, organ podatkowy nie ocenił na podstawie materiału dowodowego, czy istnieją przesłanki umorzenia, odroczenia, rozłożenia na raty należności podatkowych, stosownie do wymogów art. 122, 187 §1, 191 ustawy Ordynacja podatkowa.

wydatki

Pracownikowi Urzędu Gminy pracodawca przyznał dodatek tzw. „kasjerski”, nie ograniczając czasu jego przysługiwania, mimo że zgodnie z § 7 ust. 1 i 2 rozporządzenia Rady Ministrów z 26 lipca 2000 r. w sprawie zasad wynagradzania i wymagań kwalifikacyjnych pracowników samorządowych zatrudnionych w urzędach gmin, starostwach powiatowych i urzędach marszałkowskich (Dz. U. nr 61, poz. 707 ze zm.) oraz § 8 ust. 1 i 2 rozporządzenia Rady Ministrów z 11 lutego 2003 r. w sprawie zasad wynagradzania i wymagań kwalifikacyjnych pracowników samorządowych zatrudnionych w urzędach gmin, starostwach powiatowych i urzędach marszałkowskich (Dz. U. nr 33, poz. 264) dodatek specjalny można przyznać pracownikowi na czas określony, nie dłuższy niż rok.

Kwoty odpisu na Zakładowy Fundusz Świadczeń Socjalnych przekazywano na rachunek bankowy Funduszu po terminach wskazanych w art. 6 ust. 2 ustawy z 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych (tekst jednolity Dz. U. z 1996 r. nr 70, poz. 335 ze zm.). Ponadto wbrew postanowieniom § 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z 14 marca 1994 r. w sprawie sposobu ustalania przeciętnej liczby zatrudnionych w celu naliczania odpisu na zakładowy

fundusz świadczeń socjalnych (Dz. U. nr 43 poz. 168 ze zm.) nie dokonywano korekty odpisu na koniec roku, w związku z czym odpis w 2002 r. został zaniżony o 7 683,65 zł, a odpis w 2003 r. został zawyżony o 1 353,08 zł.

W ramach robót budowlanych na segmencie „C” Szkoły Podstawowej i Gimnazjum w Jemielnie zlecono wykonanie robót dodatkowych, pomimo braku protokołów konieczności i wpisów inspektora nadzoru inwestorskiego do dziennika budowy, uzasadniających konieczność wykonania tych robót, co było niezgodne z zasadami zlecenia robót dodatkowych określonymi w § 6 ust. 6 umowy nr 34/2003 na wykonanie robót podstawowych na segmencie „C”.

Dostawca pomocy naukowych dla Gimnazjum Publicznego w Jemielnie wyłoniony w trybie zapytania o cenę dostarczył materiały po cenach innych niż ujęte w ofercie, a także materiały inne niż zamówione, mimo że zgodnie z art. 69 ust. 1 ustawy z 10 czerwca 1994 r. o zamówieniach publicznych (tekst jednolity Dz. U. z 2002 r. Dz. U. nr 72, poz. 664 ze zm.) dostawca może zaproponować tylko jedną cenę i nie może jej zmienić.

Wynagrodzenie dla przewoźnika za dowóz dzieci do szkół wypłacano w kwocie wyższej niż wynikająca z przemnożenia przebiegu kilometrów przez stawkę za 1 km określoną w umowie na dowóz.

Wydatki za meble o wartości 25 000 zł zaklasyfikowano do dwóch podziałek klasyfikacji budżetowej – kwotę 10 000 zł do § 6050 „Wydatki inwestycyjne jednostek budżetowych”, natomiast pozostałe 15 000 zł, w celu wykorzystania środków przyznanych przez Agencję Nieruchomości Rolnej na wydatki bieżące, do § 4210 „Zakup materiałów i wyposażenia”, chociaż faktura będąca podstawą tych wydatków obejmowała jednorodny przedmiot zakupu.

Mienie komunalne

Zarząd Gminy przeprowadził przetarg ustny na sprzedaż nieruchomości, mimo iż uchwała Rady Gminy nr XLIV/297/2002 w sprawie zezwolenia na sprzedaż lokalu użytkowego została podjęta po dniu przeprowadzenia przetargu. Zgodnie z art. 18 ust. 2 pkt 9 lit.a ustawy o samorządzie gminnym, do czasu określenia przez Radę zasad zbycia nieruchomości komunalnych organ wykonawczy może dokonywać tych czynności wyłącznie za zgodą Rady.

Ewidencja gruntów prowadzona była tylko pod względem wartościowym, wbrew obowiązkowi wynikającemu z postanowień art. 17 ust. 1 pkt 1 ustawy o rachunkowości i § 11 ust. 1 rozporządzenia Ministra Finansów z 18 grudnia 2001 r. w sprawie szczególnych zasad rachunkowości, zgodnie z którymi należy prowadzić ewidencję ilościowo-wartościową gruntów.

Zapisów zwiększających oraz zmniejszających stan środków trwałych nie wprowadzano do ksiąg rachunkowych w miesiącu, w którym tych operacji dokonano, co było niezgodne z postanowieniami art. 20 ust. 1 ustawy o rachunkowości.

Przeprowadzona inwentaryzacja składników majątkowych drogą spisu z natury objęła grunty oraz budowle objęte robotami zasypowymi, natomiast zgodnie z art. 26 ust. 1 pkt 3 inwentaryzacja

tego typu środków trwałych odbywa się drogą porównania danych ksiąg rachunkowych z odpowiednimi dokumentami i weryfikacji realnej wartości tych składników.

Przekazując powyższe do wiadomości Pana Wójta, Regionalna Izba Obrachunkowa we Wrocławiu - działając na podstawie art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2001 r. nr 55, poz. 577) - wnosi o podjęcie niezbędnych działań w celu wyeliminowania nieprawidłowości opisanych szczegółowo w protokole kontroli, a w szczególności:

1. Udzielenie kierownikom jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej pełnomocnictw do jednoosobowego działania stosownie do art. 47 ustawy z 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity z 2001 r. Dz. U. nr 142, poz. 1591 ze zm.).
2. Opracowanie przez Wójta instrukcji w sprawie postępowania w przypadkach podejrzenia popełnienia przestępstwa określonego w art. 299 Kodeksu Karnego stosownie do art. 15a ust. 2 ustawy z 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu wprowadzaniu do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł oraz o przeciwdziałaniu finansowaniu terroryzmu (tekst jednolity z 2003 r. Dz. U. nr 153, poz. 1505).
3. Realizację obowiązku wynikającego z art. 127 ust. 2 ustawy z 26 listopada o finansach publicznych (Dz. U. z 2003 r. nr 15, poz. 148 ze zm.) w zakresie przeprowadzania kontroli przestrzegania ustalonych przez kierowników jednostek organizacyjnych procedur kontroli finansowej dotyczącej procesów związanych z gromadzeniem i rozdysponowaniem środków publicznych oraz gospodarowaniem mieniem.
4. Uzupełnienie przyjętych zasad rachunkowości o sposób prowadzenia ewidencji podatków i opłat stosownie do przepisów rozporządzenia Ministra Finansów z 25 maja 1999 roku w sprawie zasad rachunkowości i planu kont dla prowadzenia ewidencji podatków i opłat dla organów podatkowych jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. nr 50, poz. 511 ze zm.).
5. Zobowiązanie Skarbnika do wykazywania w sprawozdaniach budżetowych danych zgodnych ze stanem faktycznym, zgodnie z wymogami rozporządzenia Ministra Finansów z 13 marca 2001 r. w sprawie sprawozdawczości budżetowej (Dz.U. Nr 24, poz. 279 ze zm.).
6. Zobowiązanie Skarbnika do bieżącego prowadzenia ksiąg rachunkowych, zgodnie z art. 20 ust. 1 ustawy z 29 września 1994 r. o rachunkowości (tekst jednolity z 2002 roku Dz. U. Nr 76, poz. 694 ze zm.), do ujmowania operacji gospodarczych w księgach rachunkowych wyłącznie na podstawie dowodów księgowych spełniających wymogi określone w art. 20 ust. 3 oraz w art. 22 ust. 1 powołanej ustawy oraz do założenia ewidencji ilościowo-wartościowej gruntów oraz ewidencji szczegółowej dla długoterminowych należności budżetowych zgodnie z art. 17 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy.
7. Przestrzeganie postanowień wewnętrznej Instrukcji w sprawie gospodarki kasowej w zakresie ewidencjonowania w raportach kasowych rozchodów środków finansowych.

8. Dokonywanie zapisów na poszczególnych kontach zakładowego planu kont zgodnie z zasadami opisanymi w rozporządzeniu Ministra Finansów z 18 grudnia 2001 r. w sprawie szczególnych zasad rachunkowości oraz planów kont dla budżetu państwa, budżetów jednostek samorządu terytorialnego oraz niektórych jednostek sektora finansów publicznych (Dz. U. nr 153, poz. 1752).
9. Przestrzeganie powszechnie obowiązujących przepisów przy realizacji dochodów podatkowych Gminy, a w szczególności:
 - wystawianie decyzji podatkowych oraz nakazów płatniczych zgodnie z art. 21 § 5 w związku z art. 3 pkt 5 ustawy z 29 stycznia 1997 roku Ordynacja podatkowa (Dz. U. nr 137, poz. 926 ze zm.),
 - wydawanie postanowień o zaliczeniu podatnikom nadpłaty na poczet zobowiązań bieżących stosownie do art. 76a § 1 ustawy – Ordynacja podatkowa,
 - podejmowanie przez organ podatkowy czynności sprawdzających, w zakresie informacji i deklaracji składanych przez podatników, mających na celu ustalenie stanu faktycznego w zakresie niezbędnym do stwierdzenia zgodności z przedstawionymi dokumentami w sytuacjach uzasadniających podjęcie takich czynności, zgodnie z art. 272 pkt 3 ustawy - Ordynacja podatkowa,
 - prowadzenie ewidencji podatkowej zgodnie z ustawą o rachunkowości, rozporządzeniem w sprawie zasad rachunkowości i planu kont dla prowadzenia ewidencji podatków i opłat dla organów podatkowych jednostek samorządu terytorialnego oraz z rozporządzeniem w sprawie szczególnych zasad rachunkowości oraz planów kont dla budżetu państwa, budżetów jednostek samorządu terytorialnego oraz niektórych jednostek sektora finansów publicznych,
 - zaliczanie nieterminowych wpłat proporcjonalnie na poczet kwoty zaległości podatkowej oraz kwoty odsetek za zwłokę w stosunku, w jakim, w dniu wpłaty, pozostaje kwota zaległości do kwoty odsetek za zwłokę, zgodnie z art. 55 § 2 Ordynacji podatkowej,
 - prowadzenie systematycznej kontroli terminowości zapłaty zobowiązań pieniężnych oraz wystawianie tytułów wykonawczych stosownie do przepisów rozporządzenia Ministra Finansów z 22 listopada 2001 roku w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. nr 137, poz. 1541),
 - wydawanie decyzji umarzających zaległość podatkową, odraczających termin płatności podatku lub rozkładających go na raty zgodnie z przepisami ustawy Ordynacja podatkowa, a w szczególności z powołanymi art. 122, art.187 § 1, art. 191 tej ustawy.
10. Przyznawanie pracownikom dodatków specjalnych na czas nie dłuższy niż rok, stosownie do postanowień § 8 ust. 1 i 2 rozporządzenia Rady Ministrów z 11 lutego 2003 r. w sprawie zasad wynagradzania i wymagań kwalifikacyjnych pracowników samorządowych zatrudnionych w urzędach gmin, starostwach powiatowych i urzędach marszałkowskich (Dz. U. nr 33, poz. 264).

11. Przekazywanie kwot odpisu na rachunek bankowy Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych w terminach wskazanych w art. 6 ust. 2 ustawy z 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych (tekst jednolity Dz. U. z 1996 r. nr 70, poz. 335 ze zm.) oraz dokonywanie na koniec roku korekty odpisu na Fundusz do faktycznej przeciętnej liczby zatrudnionych w danym roku, zgodnie z § 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z 14 marca 1994 r. w sprawie sposobu ustalania przeciętnej liczby zatrudnionych w celu naliczania odpisu na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych (Dz. U. nr 43 poz. 168 ze zm.).
12. Zlecenie robót dodatkowych w ramach zamówienia podstawowego zgodnie z wymogami formalnymi określonymi w umowie na roboty podstawowe, a w szczególności po potwierdzeniu konieczności wykonania tych robót.
13. wypłacanie wynagrodzenia dla wykonawców i dostawców według cen określonych w ofercie i umowie, zgodnie z art. 72 ust. 1 ustawy z 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. nr 19, poz. 177).
14. Klasyfikowanie jednorodnych przedmiotów zakupu do tej samej podziałki klasyfikacji budżetowej.
15. Przeprowadzenie przetargów na sprzedaż nieruchomości po uzyskaniu zgody Rady Gminy, zgodnie z art. 18 ust. 2 pkt 9 lit.a ustawy o samorządzie gminnym.
16. Uzupelnienie przyjętych zasadach rachunkowości o sposób inwentaryzacji gruntów, budynków i budowli, zgodnie z przepisem § 5 ust. 7 rozporządzenia Ministra Finansów z 18 grudnia 2001 r. w sprawie szczególnych zasad rachunkowości oraz planów kont dla budżetu państwa, budżetów jednostek samorządu terytorialnego oraz niektórych jednostek sektora finansów publicznych (Dz. U. nr 153, poz. 1752). Przeprowadzanie inwentaryzacji tych składników majątkowych drogą porównania danych ksiąg rachunkowych z odpowiednimi dokumentami i weryfikacji realnej wartości tych składników, stosownie do przepisów art. 26 ust. 1 pkt 3 ustawy o rachunkowości.

Regionalna Izba Obrachunkowa we Wrocławiu działając na podstawie art. 9 ust. 3 i 4 ustawy o regionalnych izbach obrachunkowych zwraca się o udzielenie informacji w terminie 30 dni od dnia otrzymania niniejszego wystąpienia, o sposobie realizacji przedstawionych wniosków lub przyczynach ich niewykonania. Do wniosków zawartych w niniejszym wystąpieniu pokontrolnym przysługuje prawo zgłoszenia zastrzeżeń do Kolegium Izby. Zastrzeżenia składa właściwy organ jednostki kontrolowanej w terminie 14 dni od otrzymania wystąpienia pokontrolnego za pośrednictwem Prezesa Izby. Podstawą zgłoszenia zastrzeżenia może być tylko zarzut naruszenia prawa poprzez błędną jego wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie.

Do wiadomości:

Pan

Janusz Krukowski-Zdanowicz

Przewodniczący

Rady Gminy Jemielno